

1 söndagen i advent

Tom Hardts postilla, andra årgången

Evangelium: Joh. 18:36–37.

I Guds, Faderns + och Sonens och Den Helige Andes, namn. Amen.

Det nya kyrkoår, som vi i dag inleder, är inte bara kalendariskt skilt från det borgerliga året. Det är också och ännu mer ett uttryck för den livets och oförgänglighetens tillvaro, som bryts mot och nedkämpar den dödens och förgänglighetens existens, som bestäms av denna världens tidmätare. Den tid, som skriver fram över urtavlan med visarnas rörelse, som nedtecknas i krönikorna, som ges tillkänna genom avryckta almanacksblad, är just den dödens tid, som d. h. Skrift återger så: "Ja, alla våra dagar försvinna genom din förgrymmelse, vi lykta våra år såsom en suck. Vårt liv varar sjuttio år eller åttio år, om det bliver långt; och när det är som bäst, är det möda och fåfänglighet, ty det går snart förbi, likasom flöde vi bort." (Ps. 90:9 f.) Det är den förgängelse, som strömmar fram ur Lagens dom över synden, ur Guds ord till Adam: "Till dess du vänder åter till jorden". (1 Mos. 3:19) Det är i betryck och ångest över detta livets liktåg, som psalmisten beder: "Vem räddar sin själ ur dödsrikets våld? Sela, Herre, var äro dina forna nådegärningar, vad du lovade David med ed i din trofasthet?" (Ps. 89:49 f.) Denna utlovade nådegärning, profetians uppfyllelse, bryter in med nådens tid, med kyrkoårets tid, med Kristi ankomst i nåd, med att "Herren kommer till sin kyrka", som predikoämnet i dag lyder. Nu sker det, som psalmisten beder om: "Herre vänd åter. Huru länge dröjer du? Förbarma dig över dina tjänare. Mätta oss med nåd, när morgonen gryr, så att vi få jubla och vara glada i alla våra livsdagar." (Ps. 90:13 f.) Mot dödens svarta ström bryter sig ett friskt, levande, pånyttfödande vatten, som strömmar fram ur dopkällan. Mot förgängelsen, som vill gripa oss och föra oss mot undergången, vår köttsliga naturs rätta destination, skyddas vi "genom vår Frälsares, Kristi Jesu, uppenbarelse. Ty han har gjort dödens makt om intet och fört liv och oförgänglighet fram i ljuset genom evangelium." (1 Tim. 1:10)

Så byts klagan över tidens gång, över att "vi förgås genom din vrede, och genom din fördömelse ryckas vi plötsligt bort" (Ps. 90:7), ut mot ropet: "Hosianna Davids son! Välsignad vare han som kommer, i Her-

rens namn. Hosianna i höjden!" (Matt. 21:9) Vreden och förtörnelsen är ju nedtrampad i det frälsningens storverk på Golgata, som Jesus i dagens evangelium närmar sig genom sin ritt in i Jerusalem, och så antager för tron tidens mörka flod en annan färg, förändras till hela sin natur, är inte längre dov, livlös och skrämmande utan jublande, levande och inbjudande. Den skänker oss kyrkoårets annorlunda tid, dess nya tid, som står under ordet: "Se, jag gör allting nytt". (Upp. 21:5) Nådegärningarna bryter in med hela sin bredd med kyrkoårets alla söndagar och fester, med hela frälsningshistorien, så att vår glädje skall vara fullkomlig, så att "allt Guds rådslut" (Apg. 20:27) skall förkunnas, så att vi i alla stycken skall vara "uppbyggda på apostlarnas och profeternas grundval". (Upp. 2:20) Så rustade vänder vi död till liv, förgängelse till oförgänglighet, dom till frikännande. Om denna kyrkoårets nya tid och nya liv förkunnar vi sålunda:

- I. Herrens ankomst till sin kyrka är det offrade Lammets ankomst,
- II. Herrens ankomst till sin kyrka är det predikade Lammets ankomst,
- III. Herrens ankomst till sin kyrka är det bejublade Lammets ankomst.

I. Herrens ankomst till sin kyrka är det offrade Lammets ankomst.

Hela denna söndag, ja, hela det kyrkoår, som den inleder, har som innersta kärna och bärande budskap just detta, att Guds inbrytande i vår tid, som ensamt ger tiden mening och glädje, sker i gestalten av det utblottade Guds Lamm, som bär våra skulder upp på korsets trä. Ordet "Se, din konung kommer till dig, saktmodig, ridande på en åsna, på en arbetsåsninnas fåle" har som uppgift att avvisa tanken på det synliga gudsriket, att framhäva, att allt kretsar kring hur Sonen "utblottade sig själv, i det han antog tjänare-skepnad, när han kom i människogestalt. Så befanns han i utvärtes måtto vara såsom en människa och ödmjukade sig och blev lydlig intill döden, ja, intill döden på korset." (Fil. 2:7 f.) Det för oss slaktade Lammet, är den som

gör dödens tid till livets tid.

II. Herrens ankomst till sin kyrka är det predikade Lammets ankomst.

Det ordet "Se, din konung kommer" är ett rop, ett förkunnande, vars inledande "se" talar om det oväntade, ofattbara, underbara, om att "han som var rik, blev fattig för vår skull" (2 Kor. 8:9), och att detta gäller åhörarna, så att konungen är just "din", är tillerkänd oss som vår Herre, vår egendom, vår rättfärdighet. Detta Ord, detta rop, är den form, i vilken det offerade Lammet tillbjuds tron, så att Guds rike är ett Ordets osynliga rike, ett hörandets rike, just det som Jesus säger i predikotexten: "Mitt rike är icke av denna världen ... Ja, därtill har jag kommit i världen, att jag skall vittna för sanningen. Var och en som är av sanningen, han hör min röst." Så är kyrkoåret just en serie av predikotexter, som utläggs, utropas och tillämpas på Ordets åhörare.

III. Herrens ankomst till sin kyrka är det bejublade Lammets ankomst.

"Hosianna Davids son! Välsignad vare han som kommer, i Herrens namn. Hosianna i höjden!" är ett jubelrop, som hör till både predikan och liturgi denna söndag. Ja, hela kyrkoåret står under samma tillbedjan, som går tillbaka på det gudstjänstens urdatum, som utspelas i den osynliga världen, när "de fyra väsendena och de tjugofyra äldste föllo ned inför Lammet; och de hade var och en sin harpa och hade gyllene skålar fulla med rökelse, det är de heligas böner. Och de sjöngo en ny sång, som lydde så: 'Du är värdig att taga bokrollen och att bryta dess insegel, ty du har blivit slaktad, och med ditt blod har du åt Gud köpt människor av alla stammar och tungomål och folk och folkslag, och gjort dem åt vår Gud till ett konungadöme och till präster och de skola regera på jorden.'" (Upp. 5:8 ff.) Det är den lovsången, som sjöngs vid Jesu intåg i Jerusalem, och som i dag sjungs i vår mässa inför det offerade, predikade och bejublade Lammets ankomst.

Amen.